

Geistlicher Baustein Nr. 51
„Der Standard im Leben, um Gottes Willen zu tun“
Albanische Übersetzung
Guri i ndërtimit frymor Nr. 51
„Standardi në jetë për të bërë vullnetin e Perëndisë

Galatasve 6,16:

“Dhe mbi të gjithë ata që ecin sipas këtij rregulli,
Paqe dhe mëshirë, edhe mbi Izraelin e Perëndisë!”

Në vend që të ecim përpara dhe të shohim çfarë ka premtuar Perëndia, ne shpesh kthehemi pas dhe shohim çfarë thotë ndonjë vëlla pas nesh. Ne nuk duhet të shikojmë mbrapa—shikoni përpara! Vazhdoni përpara dhe përpara!

Ne kemi mundësi të pashfrytëzuara. Jezusi thotë te Marku 11,23-24:
“Nëse i thoni këtij mali: ‘Zhvendosu’, dhe nuk dyshoni në zemrën tuaj, por besoni se ajo që thoni do të ndodhë, atëherë do ta merrni atë që keni thënë.” Nuk ka kushte, është pa kufi. “Çfarëdo që të kërkonti në lutje, besoni se e keni marrë dhe do ta keni”, çfarëdo qoftë: shërim hyjnor, gëzim, paqe, gjithçka!

Tani mund të thuash: “Po nëse kërkojmë diçka të keqe, si për shembull që t’i merret jeta dikujt?” Për gjëra të tilla nuk mund të ketë besim të vërtetë të krishterë. Duhet një frymë e krishterë për të kërkuar gjëra të krishtera dhe për të marrë nga Krishti. [1]

Nëse e thua vetëm me mendjemadhësi, nuk do të ndodhë. Por nëse diçka brenda teje është e vajosur për atë detyrë dhe ti e di se është vullneti i Perëndisë për ta bërë, dhe pastaj e shpall, atëherë do të ndodhë.

Ai vetë e tha këtë:
“Nëse qëndroni në Mua dhe fjalët e Mia qëndrojnë në ju, kërkonti çfarë të doni dhe do t’ju bëhet.”
(Gjoni 15,7)
Oh, a e shihni çfarë dua të them? [2]

Mbani gjithmonë mend, o bashkësi: fjalët e Perëndisë janë të vërteta. Unë besoj se qëndrimi i duhur frymor ndaj çdo premtimi hyjnor të Perëndisë e bën atë të realizohet nëse ti arrin ta shohësh në mënyrën e duhur.

Por mbani mend, ky ka qenë standardi im në jetë. Jam përpjekur ta bëj këtë: së pari, dua të zbuloj nëse është vullneti i Perëndisë apo jo. Kur e di se është vullneti i Perëndisë, atëherë vijon hapi tjetër: qëllimi dhe motivi im për ta bërë atë.

Nëse është vullneti i Perëndisë dhe qëllimi e motivi im janë të drejt, atëherë kam besim se do të ndodhë. Sepse së pari është vullneti i Perëndisë, dhe qëllimi im është ta përlëvdoj Atë...

Motivi është që t'i pëlqejmë Atij dhe t'i japim Atij gjithë lavdinë. Shihni, kështu nuk ka asnjë motiv egoist në këtë. Nëse ke një motiv egoist, nuk do të funksionojë. Nëse qëllimi yt është të fitosh para për veten ose diçka tjetër, atëherë nuk do të kesh kurrë sukses. Dhe provo të bësh diçka jashtë vullnetit të Perëndisë kjo nuk do të funksionojë që në fillim.

Ekziston besimi i vërtetë, por ti duhet të hysh në kanalin e duhur të Perëndisë që ta kesh atë besim të vërtetë. Ekziston besimi njerëzor dhe pastaj ekziston besimi i Perëndisë (Gal. 2,20). Dhe ti duhet të kesh një besim hyjnor që të mund të besosh (2. Kor. 4,13).

Tani, për të pasur këtë besim hyjnor, ti duhet të kesh mendjen e Krishtit brenda teje (Fil. 2,5-8). Kjo është mënyra se si Perëndia të tregon vegime, zbulesa dhe të gjitha këto gjëra që vijnë përmes mendjes së Krishtit në ty. A e kuptoni këtë? “Le të jetë në ju ajo mendje që ishte në Krishtin.” [1]

Para disa kohësh isha me një burrë dhe ai tha: “Mendo pak, ne këtu në tokë, gjithçka që dimë ose mund të themi është se jemi të shpëtuar nga një përrallë hebreje që quhet Bibla.” Unë i thashë: “Nuk e di pse e thua këtë, por unë nuk besoj se është një përrallë hebreje.”

Ai tha: “Por kur ti lutesh, kujt i lutesh? Unë kam kërkuar këtë dhe atë, gjëra të caktuara, dhe nuk i kam marrë.”

Unë i thashë: “Ti po lutesh gabim. Ne nuk duhet të lutemi kurrë që të ndryshojmë mendjen e Perëndisë. Ne duhet të lutemi që të ndryshohet mendja jonë. Mendja e Perëndisë nuk ka nevojë të ndryshohet.”

Unë njoh një djalë katolik që dikur kishte një libër lutjesh dhe lexonte lutje për nënën e tij që ajo të jetonte. Por ajo vdiq dhe ai e hodhi librin e lutjeve në zjarr. Tani, shihni, nuk është çështja te libri i lutjeve, por ju e shihni që qëndrimi ishte i gabuar. Njeriu përpiket t'i tregojë Perëndisë se çfarë duhet të bëjë.

Por lutja duhet të jetë: “Zot, më ndrysho mua që të përputhem me Fjalën Tënde.” Jo: “Ndryshoje atë”, jo: “Më lër mua të ndryshoj mendjen Tënde”, por: “Ti ndrysho mendjen time.” Shihni: “Ndrysho mendjen time në vullnetin Tënd. Dhe vullneti Yt është i shkruar këtu në këtë libër. Dhe, Zot, mos më lër të shkoj derisa Ti ta kesh vendosur mendjen time tamam si mendjen Tënde.”

Dhe kur mendja ime të jetë vendosur si mendja Jote, atëherë unë do të besoj çdo Fjalë që Ti ke shkruar. Dhe Ti ke thënë aty se Ti i bën të gjitha gjërat të veprojnë për të mirën e atyre që Të duan. Dhe unë Të dua, Zot. Gjithçka vepron për të mirën (Rom. 8,28-30).

Dhe ishte një person që më tha: “Unë besoj se ju jeni një antikrisht.” Unë i thashë: “Nëse kjo do t'i pëlqente Zotit tim, atëherë kjo është ajo që unë do të doja të isha. Unë dua të jem ajo që Ai dëshiron që unë të jem.

Unë e dua Atë. Dhe nëse Ai më hedh në ferr, unë përsëri do ta dua Atë, nëse shkoj me të njëjtën frymë që kam tani.” Ai më shikoi çuditshëm.

Kam parë katër ose pesë burra të rinj me gratë e tyre, gra të mira. Unë e di sa shumë këta burra i duan gratë e tyre, prandaj u thashë atyre: “Ja një mënyrë për ta provuar. Para se të martoheshit, shkonit te e dashura juaj dhe thoshit: ‘E di, kam ëndërruar që të martohemi dhe të kemi fëmijë. Do të jetojmë të lumtur dhe do të presim ardhjen e Zotit.’ Dhe pastaj kjo vajzë do të të thoshte: ‘E di, unë dua një burrë tjetër më shumë sesa ty. Me atë burrë tjetër mund të jem më e lumtur.’ A do të mundje ti, me gjithë zemër, ta duash aq sa të thoje: ‘Bekimi i Perëndisë qoftë mbi ty, e dashura ime. Shko me atë burrë tjetër?’”

Tani provoni veten, secili prej jush, burra dhe gra. Shihni, nëse dashuria juaj është e drejtë, ju do ta bënit këtë, sepse ju intereson mirëqenia e saj. Çfarë nëse mund ta kesh, të jetosh me të, ajo të ishte gruaja jote, të ishte martuar me ty, por ajo nuk do të ishte e lumtur? Nëse e do, atëherë dëshiron që ajo të jetë e lumtur.

Prandaj, çfarëdo që të jetë vullneti i Perëndisë, le të bëhet vullneti i Perëndisë, pavarësisht nëse jam i lumtur me këtë apo jo. Unë dua të jetoj në atë mënyrë që Ai të ketë kënaqësi në atë që bëj. Prandaj provo qëllimin dhe motivin tënd përmes kësaj. Atëherë do ta dish nëse e do Perëndinë apo jo. [3]

Së pari, shihni, motivet dhe qëllimet tuaja duhet të jenë të drejta. Ju duhet të keni arsye për këtë. Perëndia nuk t’i jep këto gjëra thjesht sepse i kërkon. Dhe ti nuk mund të kërkos me besim, përveç nëse ekziston një qëllim i vërtetë që është në vullnetin e Perëndisë.

Shihni, nëse dëshiron të shërohesh, pse dëshiron të shërohesh? Shihni, nëse dëshiron të shërohesh, për çfarë arsye dëshiron të shërohesh? Çfarë i thua Perëndisë? Çfarë do të bësh me jetën tënde pasi të jesh shëruar? Shihni, ju duhet të keni një motiv dhe një qëllim, dhe ato duhet të jenë të drejta sipas vullnetit të Perëndisë.

Dhe atëherë, kur besimi të zbulohet (Gal. 1,11-17), dhe Perëndia përmes hirit të Tij sovran e vendos atë besim brenda teje, atëherë gjithçka është e përfunduar.

Por nuk do të funksionojë nëse je egoist. Motivët dhe qëllimet e tua duhet të jenë plotësisht të drejta. Atëherë ke besim për të kërkuar. “Nëse zemrat tona nuk na dënojnë, kemi besim.” (1. Gjonit 3,21-22). Shihni, ne duhet të kemi besim. “Unë dua këtë për nder dhe lavdi të Perëndisë.”

Atëherë besimi ka një kanal në të cilin mund të veprojë. Nëse jo, atëherë ke besim mendor, intelektual dhe jo besim të vërtetë nga Perëndia. Ky besim intelektual nuk do të të çojë larg. Ndoshta do të jesh...

...emocional, por ai nuk do të të sjellë shërimin që po kërkon. [4]

Një burrë i tha një ditë vëlla Branhamit: “Unë mendoj se ju jeni një njeri i mirë, por besoj se jeni sinqerisht në gabim. Ju jeni plotësisht jashtë vullnetit të Tij. A e dini fare se në fund do të dënoheni?”

“Shiko, dua të të them diçka. Nëse do të isha në gabim dhe unë besoj se nuk jam por nëse do të isha në gabim dhe do ta dija pikërisht tani se do të jetoja njëqind vjet, dhe në fund të rrugës sime Ai do të më dënonte dhe do të më thoshte: ‘Ti nuk meriton të hysh në qiellin Tim, William Branham. Dil jashtë në errësirën e jashtme!’ A e dini çfarë? Unë përsëri do t’i shërbeja Atij çdo ditë të jetës sime, derisa të më duhej të shkoja. Sepse kam marrë aq shumë nga bekimet e Tij të pamërituara, sa që Ai është më shumë se jeta për mua. Ai është gjithçka...”

Gjithçka që jam, gjithçka që kam shpresuar ndonjëherë të jem, e kam arritur nga mirësia dhe hiri i Tij. Unë isha i mjerë, i dëshpëruar, i varfër, i verbër; por përmes hirit Ai më shëroi, dhe unë jam i fortë dhe i shëndetshëm përmes hirit të Perëndisë. Kam shikim të mirë. Kam për të ngrënë, për të pirë, kam gjithçka që më nevojitet. Ai kurrë nuk premtoi të plotësojë dëshirat e mia, por të përmbushë nevojat e mia.

Dhe nëse atë ditë do të refuzohem... nuk mund ta shoh se ku do të jem. Por nëse do ta dija se jam në gabim dhe Perëndia më ka zgjedhur të jem në gabim, unë do të doja të qëndroja në gabim, sepse dua të bëj vullnetin e Tij (Psalmi 40,8). Tani, kjo është një deklaratë e madhe, por shpresoj që ta kuptoni në mënyrën dhe në frymën në të cilën e thashë. Shihni, unë dua të bëj vullnetin e Tij (Rom. 12,1-2).

Nganjëherë i kërkoj diçka dhe Ai tund kokën “jo”. Unë gëzohem po aq shumë për këtë, sa edhe sikur Ai të kishte thënë “po”. Sepse ne duhet gjithmonë të kërkojmë: “U bëftë vullneti Yt.” “Jo”-të e Tij, nëse është vullneti i Tij, janë shumë më të mira sesa “po”-të e Tij, nëse kështu është vullneti i Tij. Atëherë është kur e doni me të vërtetë Atë. Amen. [5]

Por shihni, kur ata kërkojnë këto gjëra dhe kërkojnë atë, ata nuk kërkojnë ashtu siç tha Jezusi. Ne përpiqemi ta bëjmë Perëndinë si një shërbëtor: “Zot, bëje këtë për mua! Dhe bëje atë për mua! Dhe shko e bëje atë.” Ne i themi Atij çfarë të bëjë.

Jezusi tha: “Kur të luteni, lutuni kështu: ‘Ati ynë që je në qiell, u shenjtëroftë emri Yt. Ardhtë mbretëria Jote. U bëftë vullneti Yt.’” (Mat. 6,9-10). Kush lutet kështu? Ku e bëjmë ne këtë? Ne gjithmonë duam që Perëndia të bëjë gjëra për ne ose diçka për të...

...na bër për neve. Por kur jemi të gatshëm të themi: “U bëftë vullneti Yt!” dhe t’i dorëzohemi Atij, t’ia dorëzojmë rrugët tona Atij — gjithçka që jemi, dorëzoja Atij! Atëherë Perëndia do të veprojë, kur ti je i gatshëm ta lejosh Atë të punojë në ty; jo që ti të punosh mbi Të. [6]

“Nëse e doni botën ose gjërat e botës, atëherë dashuria e Perëndisë nuk është fare në ju” (1. Gjonit 2,15-17). Shihni, nëse ende keni dashurinë e botës, si dëshiron të veprojë bota dhe si vepron bota edhe pse jeni në kishë, por si bar i keq në arë bashkë me grurin; brohoritni me të tjerët, gëzoheni me të tjerët, të gjitha bekimet frymore janë mbi ju. Ju thoni: “Por unë profetizoj.” Edhe Kaifasi apo Balaami e kanë bërë këtë. Kjo nuk do të thotë asgjë (Mat. 7,21-23).

“Unë kam marrë pagëzimin, Frymën e Shenjtë.” Kjo prapë nuk ka të bëjë me këtë. Kjo është vetëm një dhuratë e përkohshme për ty (Mat. 5,45). Dhurata e vërtetë është shpirti yt, thellë brenda, shihni, i cili ka lindur nga Perëndia, dhe ai kontrollon gjithçka sipas Fjalës së Perëndisë dhe vullnetit të Perëndisë. Dhe aty ti rritesh, atëherë je bir dhe bijë e Perëndisë. Ti je një fëmijë i Perëndisë. [7]

Si mund të ndiejë njeriu se cila është rruga më e mirë për të gjetur vullnetin e Zotit në çështje të rëndësishme?

Vëlla Branham u përgjigj: Unë të them, mik i dashur: mënyra më e mirë për të gjetur vullnetin e Perëndisë në çështje të rëndësishme është lutja.

Këtu është diçka e mrekullueshme: kur ke një çështje që është shumë e rëndësishme, ja si ta bësh. Unë e çoj para Zotit. Dhe kjo ka qenë gjithmonë forca ime. Unë pres Zotin dhe shoh se çfarë Ai thotë. Dhe e mbaj veten neutral, nuk mbaj anë.

Natyrisht, në rastin tim, kur është shumë e rëndësishme, pres për një vegim. Por me shumë njerëz Perëndia nuk merret përmes vegimeve. Prandaj nuk do t’ju këshilloja ta bëni këtë. Sepse vetëm disa njerëz kanë vegime dhe të tjerët bëjnë diçka tjetër. Aty ku ti bën diçka që unë nuk mund ta bëj, ndoshta në mënyrën tënde për t’i shërbyer Zotit, unë bëj diçka që ti nuk mund ta bësh. Shihni, Perëndia merret ndryshe me secilin prej nesh.

Pra, nëse do të isha në vendin tuaj dhe nuk do të kisha vegime nga Zoti, thjesht do të prisja Zotin dhe do të thoja: “Zot, më trego tani se cili është vendimi që duhet të merret.” Dhe pastaj, ashtu si ndihesh i udhëhequr për ta bërë, prit edhe pak, pastaj prit edhe pak më shumë, dhe shiko në cilën rrugë, në cilën anë të anon Fryma.

Thuaj: “Atë, në zemrën time Ti e di, nuk më pengon; por dua të di se çfarë dëshiron Ti të bësh me këtë.”

Kështu e bëj unë ndonjëherë për shkak të mbledhjeve. Ndihej disi i udhëhequr të shkoj këtu ose atje, dhe pastaj e ndjek atë rrugë. Kështu duhet bërë, sepse atëherë është në lutje. Ti bën më të mirën që mundesh.

Dhe unë besoj, miqtë e mi, si Pali në ditët e kaluara në Besëlidhjen e Re, ai ishte midis dy rrugëve që mund të ndiqte. Dhe ai filloi të shkonte në rrugën e gabuar, pastaj mori një thirrje nga Maqedonia (Vep. 16,6-10). Dhe unë besoj se kur merr një vendim për Perëndinë dhe e bën sa më mirë që mundesh, besoj se Perëndia do të të korrigjojë dhe do të të ruajë që të mos shkosh gabim. Unë besoj se Perëndia do ta bëjë këtë. [8]

Vëreni çfarë harmonie! Jezusi nuk bëri kurrë asgjë pa e parë më parë te Ati ose pa ia treguar Ati më parë. Harmoni midis Perëndisë dhe Krishtit (Gjoni 5,19). Kështu është edhe me nusen: Ai i tregon asaj Fjalën e jetës – Ai ia tregon – dhe ajo e pranon atë. Ajo nuk dyshon në të.

Asgjë nuk mund ta dëmtojë, madje as vdekja, sepse nëse fara është mbjellë, uji do ta ngrejë përsëri. Amen. Këtu është sekreti: Fjala është në nusen dhe mendja e Krishtit është aty, për të ditur se çfarë Ai dëshiron të bëjë me Fjalën, dhe ajo e bën në Emrin e Tij. Ajo ka KËSHTU THOTË ZOTI!

Atëherë ajo fekondohet, dhe Fryma e Shenjtë e ujit atë derisa të rritet dhe të shërbejë për qëllimin e saj. Ata bëjnë vetëm vullnetin e Tij. Amen. Unë e besoj këtë. Askush nuk mund t'i bindë për diçka tjetër. Ata kanë këtë KËSHTU THOTË ZOTI, ose heshtin.

Atëherë ata do të bëjnë veprat e Perëndisë. Sepse është Ai vetë në ta (Kol. 1,26-28), duke vazhduar Fjalën e Tij për ta përmbushur, ashtu siç e përmbushi në ditën e Tij. Gjithçka, kur Ai ishte këtu... Ai nuk i përmbushi të gjitha kur ishte këtu, sepse ende nuk ishte koha. [9]

Burimi:

- [1] “Mbretëresha e Sabës” (61-0219), par. E7-E8
- [2] “Pse bërtet? Fol” (63-0714M), par. 288-289
- [3] “Krishti është zbuluar në Fjalën e Tij” (65-0822M), par. 33-37
- [4] “Kam dëgjuar, tani shoh” (65-0119), par. 66-69
- [5] “Perëndia, i pasur në mëshirë” (65-0119), par. 184-187
- [6] “Bota po shpërbëhet përsëri” (63-1127), par. 77-78
- [7] “Gjërat që do të vijnë” (65-1205), par. 111-112
- [8] “Pyetje dhe përgjigje” (61-1015M), COD fq. 681-682, pyetja nr. 163
- [9] “Fjala e folur është fara origjinale” (62-0318), ang. fq. 120

Guri i ndërtimit frymor Nr. 51 (i ri 2010) nga Fjala e zbuluar e kësaj ore, përmbledhur nga:
Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, Bieselsberg, D-75328 Schömburg, Tel. (07235) 7613

“Do të vijë dikush me një mesazh që përputhet drejtpërdrejt me Biblën, dhe një vepër e shpejtë do të përhapet në gjithë botën. Farat do të shpërndahen në gazeta, në materiale leximi, derisa çdo farë e paracaktuar e Perëndisë ta ketë dëgjuar atë.”

[Vëlla Branham në “Udhëheqje–Rregull–Mësim”, COD fq. 724]

